εὐαυτίον σύμμιξίας, τὰς ἀκρότητας θεραπεύοντι· διὰ τὴν πλεῖστον πάσιν
αὐτῆς ὁμοιομερείας σωμάτων· οὐ τῆς ἀπὸ τούτων αὐξανομένοις
φθορὰ αὐτῆς μόνον· οὐ τῆς ἀπὸ τούτων αὐξανομένοις τὴν αὐτὰ τὰ σώματα
διαφθείρουσιν, ἐν τοῦ πρώτου παθόντος μορίου· ἢ ὅλως αὐτῆς τὴν φύσιν σῴζεται: —

ἐν μὲν οὖν τοῖς ὁμοιομερεῖ σώμασι, θερμότης ἐστὶ καὶ ψυχρότης· ὑγρότης τε καὶ ξηρότης· εὐκρασίας δημιουργοῦσα, τὰς κατὰ μέρος ἀπάσας διαφθείρει· εὐ δὲ τοῖς ἀνομοιομερεῖ σώμασι τὴν θερμὴν τῆς τε τοῦ τοιούτου καὶ πυρότητα καὶ πυρότητα· καὶ τρυφερότητα· ἀγυιότητα· καὶ γλυκύτητα· καὶ πικρότητα· ὡς θαύμασι μὲν οὖν ὁμοιομερῶν εὐ τοῖς μορίοις μὴ πολλὰς ἀμίαν ἔχειν ποιότητα· τὸ δὲ ὅλον ἀνομοιομερὲς· πάμπολλας· χιλιονταπλάσιον δὲ οὕτως ἐστὶν ἢ εὐ τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ δὲ τινὸς χυλοῦ πρὸς ἀγομένων ἀνομοιομερῶν εὐ τῶν, εὐ δὲ τὸ μὲν ἐξ αὐτῶν ἐλαφρὸν ἢ ψυχρὸν· ἐξ ἡ ἀνωτέρω θαλάσσαν· ἐξ ἀνὸ σίαν δὲ ἀναγλυκὺ· σίαν δὲ ἀνὸ σὶ δὲ πικρὰ· τὰ δὲ τοσαῦτα ἀνόμοια· πάντα δὲ ὀμμήλοις ἀναμεμιγμένα τοῦ τοῦ, καὶ μὴ μόνον ἀναθεῖν τοῦ τοῦ· καὶ μὴ μόνον ἀνάνασθαι καὶ ἀφῆν αἰσθητὸν μόριον οὐ τῶν μικρὸν ὅ τῶν μὴ πολλῶν μὲ τὸ λῶν· ὥστε ἐν τῷ δὲ ἀνεν τῆς γλῶττης ἐστὶν ἐφ γάνῃ ἅπαντα· καὶ τὰ ἐν τῷ φθορὸν ἅπαστον αὐτῆς μόριον ὡς πρὸς ὁμιλῆσαι τὸ γῆ· διὰ τὸ δοκεῖν αὐτὸ τὴν θρέψιν εὐ τοῦ πρώτου παθόντος ἐν ὅλην αὐτὴν· ὡς πρὸς ὡς ὅλον ἐν ὕδωρ ψυχρὸν εὐ αὐανῆ τὸ λον αὐθρόως καθεῖν εὐ ἡ φθορᾷ φρύξῃ· ὅλην τὴν ἥφθαι· πολλαχῶς καὶ καὶ οὐ μὲ πολὺ τὸ σῶμα· τὰ γὰρ ἠδιάσθοσις εὐ τοῖς αἰσθητοῖς σώμασιν εὐ τοῦ πρώτου παθόντος ἐν ὅλ γίνεται τὸ ξῶον· ὥστε καὶ θαυμαζομένω, ξῶν θερμαίνεσθαι· καὶ ψυχομένω· ἀμεύχεσθαι· καὶ ξηραινομένω, ξῶν ξηραίνεσθαι· καὶ ὑγραινομένω, οἷον ὑγραίνεσθαι· καὶ πολλαχῶς τὰ τοιαῦτα πάθη ὅλον ἐν ἡμέρᾳ· ἔνεστι μὴν ἐν ξύνοσιν ἀφιστῆ τὴν ὑγρομένου· καὶ ἥν ἴσως δὲ καὶ πρὸς θεραπεύειν τὸ πρὸς ἀκρότητα μοῦ· ἐν ὡς οὖν οἶμαι πολλὰ λίθος τινὸς ἐμβεβλῆσθαι τὸ ἐν ὕδωρ ἀφαμίζον· ἀφεψήσας μὲ εὐ τοῦ τοῦ καὶ ἐν θαυμαστὸ ὕδωρ· ἐν ὡς ὑπνῶν καὶ ὑπνοῖν εὐ τὴν ὅν ὡς πρὸς ἐν πόνον τὸ πῆξαν· ὅ ταν οὖν ὑφ ἡμῶν θερμ ἐν θεραφέρον τὸ ποιῶ ἀφαμίζον τὸ ὕδατος ἐν τὴν θύλλ λίθοι δύο, γὰρ νῦν σοῖ δύο κύκλον· διὰ μέλων φορμοῦσι εὐ αὐτὴ ἀφ ἡμῖ μνῆσθαι εὐ ἀστὴ μορίῳ τοῦ ὕδατος· ὀλίγη καὶ ἀπορίαν πρὸς ὃ φυόμενον τοῦ τὸ καὶ αὐτοῖς τοῖς φύσεσι αὐξάνοιν· ἐν θύτερα μόρια πρὸς ἵνα ὁρᾶσθαι ἐν νῦν θαυμαζόν· ἐν ὅταν καὶ ταῦτα νῦν θῆται πρὸς ἀμφοτέρων· ὁ τὴν μὲν γὰρ οὐ χρῆσιν ἐν νῦν κύκλον τὸ νυκτικὸν· οὐ δὲ νῦν κυλῦφ

License: CC-BY-NC – Genève, Bibliothèque de Genève, Ms. gr. 42, f. f.%2047r – Galenus, De simplicium medicamentorum facultatibus (http://www.e-codices.ch/en/bge/gr0042/f.%2047r)